

Angela Merkels ”Ferienland”!

(Soraya Sáenz de Santamaría, den korrupte spanske regerings vicepræsident)

Mere end 6 millioner spaniere har fået fingeren. De er arbejdsløse, mange af dem som forudsigelig konsekvens af medlemskabet af den monetære union, og den økonomiske politik, der dikteres nord fra af EU.

De spanske vælgere giver så også regeringspartiet og det andet traditionelt regeringsbærende parti fingeren¹

Bryssel (EU, eksekutivt ledet af tysk politisk og økonomisk magt med forlængelse ud i den institutionaliserede monetaristiske monetære union) har bevilget den højreorienterede regering, med Mariano Rajoy i spidsen, to år mere til at få reduceret den spanske stats årlige underskud på finanserne. Man lader nu som om, at man tror på, at budgettet kommer ned på det underskud, som svarer til de af EU-forfatningen maksimalt tilladte 3% af et medlemslands BNP² inden afslutningen af 2016.

Det beskrives som en lempelse af EU's budgetdisciplin, som også Danmark har underkastet sig med en folketingsbeslutning i 2012, hvor vi forpligter os til

¹http://politica.elpais.com/politica/2013/05/01/actualidad/1367434896_034563.html Regeringspartiet Partido Popular og det andet store traditionelt regeringsbærende parti, PSOE har i øjeblikket historisk lille opbakning i den spanske befolkning, takket være den politik, der først og fremmest følger af medlemskabet af EU og den monetaristiske økonomiske politik, som lederne i den vestlige verden har insisteret mere og mere indædt på over de sidste 40 år.

²http://economia.elpais.com/economia/2013/04/26/actualidad/1367008828_663959.html

”frivilligt” at lade os straffe økonomisk, hvis vi skulle begynde at overskride den magiske 3 % grænse.

Der er forsvundet 1,3 millioner arbejdspladser i Spanien under den nuværende regering. Både IMF, OECD og disciplinærkommissionen anerkender nu, at den sparepolitik, som man har anbefalet³ (dikteret landet som medlem af den EU og Euro), virker negativt på beskæftigelsessituationen i landet. Således indrømmes det, at ca. en tredjedel af tilvæksten i ledigheden kan tilskrives de sparekrav, som er dikteret centralt fra af unionen og gennemført via dens frivillige marionet, Mariano, leder af Partido Popular. Partiet og dets leder er Angela Merkels foretrukne i Spanien.

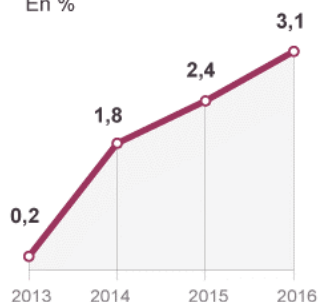
PP har over en tyveårig periode op til 2011 ført to regnskaber over partiets indtægter og udgifter, et sort og et officielt, for at skjule og fordele de gennemsnitligt 14 millioner sorte og ulovlige kr., der årligt er tilflydt partiets inderkreds, bl.a. fra byggematadorer og andre, der har nydt godt af partiets måde at forvalte offentlige opgaver på. Det forarger en del spaniere, hvorfor regeringen har historisk svag opbakning.

Den spanske regerings dystre æstimer for landets økonomiske udvikling:

LAS PREVISIONES DEL GOBIERNO

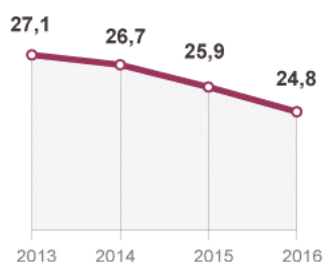
► PIB nominal

En %

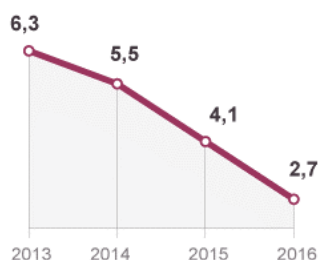
► Tasa de paro

En %

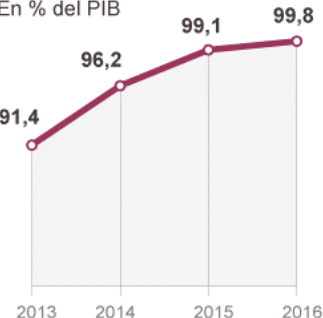
► Déficit público

En % del PIB

► Deuda pública

En % del PIB

PIB nominal (Nominel BNP)

Tasa de paro (Arbejdsløshedsprocent)

³ Samtidigt anbefaler man dog, at arbejdsmarkedsreglerne i landet ændres, så det bliver billigere at fyre og ansætte folk, at overførselsindkomsterne begrænses osv., således at incitamentet til at arbejde øges.

Déficit público, en % del PIB. (Årlige underskud på det offentlige finansbudget, i % af BNP^{et})

Deuda pública, En % del PIB (Samlede offentlige gæld i % af BNP)

Bryssel har accepteret regeringens spareplaner, og det er på betingelse af dem, at den spanske regering tegner det noget dystre billede, som ses her over.

Udgangspunktet, 10,5 % i underskud på den spanske stats budget, er ca. 3 % højere, end det ville have været, hvis ikke den spanske stat havde kastet en redningspakke ud til landets finansielle sektor på 100 milliarder Euro, et engangsbeløb, som staten hæfter for, men som er givet fra EU, altså ikke bare med EU's godkendelse, men pr. diktat fra EU's side.

EU regulerer og forbyder nidkært og rigidt de mange former for indgreb over for det fri marked, som nu er fjernet fra EU's indre marked, fx alt det der betegnes som tekniske handelshindringer⁴. Men når det drejer sig om den finansielle sektor, så er det ligefrem et krav, at staterne overtager det fri markeds tabes tab, at staten kautionerer for lån fra EU til et lands egen finanssektor, således at især tyske og franske banker ikke ender med at miste deres tilgodehavender i fx den fallerede spanske bankverden⁵.

Det fri marked er således ikke frit, hvad det finansielle marked angår. Det gælder ikke bare der, hvor staten skal dække det finansielle markeds tabes tab, men hele den finansielle sektor, der betales for at låne de penge af ECB⁶, som sektoren så låner videre til fx den spanske stat med en avance på gennemsnitligt over 4 %, dvs. EU-doneret og EU-sikret profit til markedets største og primære pengeøkonomiske aktører. Det er EU's kerneydelse til markedet og samfundet, måden hvorpå pengene skabes i toppen af den sociale rangstige. Det store internationale lånemarked er finansieret af den lille blå planets forskellige nationer, der holder sektoren i god fodrestand, med nationalbankernes negative renter og med staternes idiotiske frivillige underkastelse. Staterne låner sine egne penge af en sektor, der aldrig har skabt andet end gældsrelationer. Og alverdens politikere ser neglebidende til, når sektoren sætter sin dom over staternes tilstand. Det egentlige kognitive og sociale svigt består i, at man overhovedet lader dette statsfinansierede internationale lånemarked være overdommer i livets spørgsmål.

Den spanske regering taler på samme måde, som andre ledende kredse i EU, når det drejer sig om arbejdsløsheden. Arbejdsløsheden kan dog ikke længere

⁴ Beskyttelse af arbejderes rettigheder, hensyn til miljø osv. ved fx mindste standarder sat op over for import og anvendelse af produkter og ydelser der omsættes på markedet er ulovligt, som følge af EU's lovgivning omkring det indre marked.

⁵ En enkelt undtagelse er det dog, at kommissionen og EU har tvunget de større indskydere i Cypriotiske banker til at dække en del af østatens hul i finanserne. Det er sært nok heller ikke særligt liberalt, men dog på en helt ny måde.

⁶ Hvis udlånsrente, diskonto, til bankerne nu er nede på 0,5 %, altså under inflationen, hvorfor man kan sige, at bankerne tjener penge ved at låne.

bortforklares som konsekvens af sparekravene⁷, men her som der hedder det sig, at arbejdsløsheden godt nok umiddelbart og på kort sigt skyldes den førte sparepolitik, og at den er af et onde, men at det onde er nødvendigt, for at det alt sammen kan blive godt igen.

For kort tid siden talte de samme kredse om, at vi alle sammen ville komme til at mangle arbejdskraft om få år, og at det var grunden til, at vi var nødt til at øge udbudet af arbejdskraft, fjerne folkepension og mulighederne for tilbage-trædelsesordninger fra arbejdsmarkedet. Det gør man ikke lige nu. Lidt situationsfornemmelse har de trods alt.

Den spanske regering nægter at regne konkret på sparepolitikens virkninger for omsætning og beskæftigelse, og nøjes her med at hævde sin overbevisning om, at sparepolitikken er den nødvendige vej frem. Der er således ikke lavet konsekvensberegninger for de sociale virkninger af en ungdomsarbejdsløshed på næsten 60% og en samlet arbejdsløshed på 27,16 %. Der er heller ikke regnet på konsekvenserne for den sorte økonomi i landet, når folk ikke længere kan leve af deres hvide andel af økonomien. Det er lige så meget tabu i de ledende kredse, som PPs interne regnskab er.

Turistindustrien⁸ har som eneste område en positiv vækst i det spanske økonomi. Størstedelen af indtægterne på turisternes overnatninger i landet falder uden for de regulerede former for hotelvirksomhed, og det må formodes, at rigtigt mange af de penge, som kommer ind her, falder som sort indtægt. Det kan ses som folkets svar på situationen. Turisternes penge falder på et meget tørt sted. Og da den spanske stat ikke kommer på fode igen, så længe disciplinærkommissionen bestemmer, ja så må danske og andre turisters bidrag til den sorte økonomi i Spanien siges at være et helt legitimt plaster på såret.

Ud over den sorte økonomi og det, at store dele af den spanske befolkning nu svinger bort fra de to traditionelle regeringsbærende partier, så ser det ud til, at Kataloniens regionale styre for alvor satser på at lade katalanerne få sin egen stat via en folkeafstemning om løsrivelse fra centralstyret i Madrid næste år i 2014.

Regionen benytter sig nu af magten over sine kontakter og sit eget diplomati i udlandet, og oplyser på egne præmisser⁹ om den situation, som Katalonien befinder sig i. Retorikken og antagonismen i forhold til Madrid er tæt på at være på højde med den, som man fandt i undergrundsmiljøet i regionen, da Francisco Francos fascister regerede Spanien.

⁷ Strukturreformerne, kalder disciplinærkommissionen det. I katolsk forstand trækker reformerne grænsen mellem godt og ondt, vores og de andres del af tilværelsen, sit eget påskud for som institution at have et kald i tilværelsen. Alle ledere underkaster sig disciplinen.

⁸ http://sociedad.elpais.com/sociedad/2013/05/01/actualidad/1367435704_409018.html

⁹ http://politica.elpais.com/politica/2013/04/29/actualidad/1367264504_540343.html

Barcelona er ikke bare Kataloniens vækstlokomotiv, men afgørende for hele Spanien. Og det er primært af egoistisk økonomiske grunde, at man ikke længere vil være en region i Spanien, men at Katalonien vil være en selvstændig stat.

Ikke alle danskere er lige velinformerede om forholdene i regionen. De danske medier taler dagligt om Barcelonas fodboldhold, men ikke om at regionen regner sig selv for at være en nation, at man har sit eget sprog, at man føler sig undertrykt af den spanske centralmagt på undervisningsområdet, i økonomisk forstand og kulturelt.

Med Arthur Mas i spidsen for regionen er det meget sandsynligt, at EU får et nyt medlemsland til næste år, uanset om man vil eller ej. Den spanske stat bliver delt, vil formere sig ved knopskydning, på trods af den svækkede centralmagts modvilje.

Det kan gå hen og danne skole for andre frihedsbevægelser i den europæiske union. Og det vil være mere end svært for medierne¹⁰ at italesætte det hele som ren og skær højreradikal nationalisme, når det politiske billede som nu svinger mod venstre og den nationale bevægelse, som ses i Katalonien, på ingen måde kan kaldes højreradikal. Den katalanske løsrivelsesbevægelse er først og fremmest resultat af EU's ekstremt asociale og meget lidt bæredygtige økonomiske dagsorden, og så er den anticentralistisk og lokalt forankret. Lige som den sorte turistøkonomi, der i øjeblikket kompenserer for den herskende ordens svigt i Spanien.

Mvh. Steen
Odense d.4/5 2013

¹⁰ Samtlige danske medier er underlagt disciplinærkommissionens reglement. Dvs. de erklærede sorte medier taler udelukkende om markedets lov, den højere nødvendighed, hvor fx Politiken og den lille søde modstandsavis italesætter al folkelig kritik af centralmagten i EU som farlig og højreradikal nationalisme.